

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Septem psalmi poenitentiales

Hofmann, Caspar

Norimbergae, 1623

XXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-138667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138667)

At vos carnifices pudor occuper, & pavor, ut ne
Ad tale officium sit fas rediisse lubido.

XXXII.

Quam bona, quam sua vis, tranquilla & com-
(moda vita est!

Si cui propitio condonet numine lapsus,
Et late obducto velo circumtegat apte

Ille DEUS, culpis hominum miserescere quis cit!

Hæc proprio didici malo. Enim sub nube latere

Cum vellem, & studio peccata abscondere multo,

In speciem purus sceleris, vitæq; pudicæ:

Hei quantos egro sensi sub corde dolores!

Hinc tacite virus se didere corpus in omne

Cepit, & internas per vadere ad usq; medullas.

Nulla quies, nullus somnus mihi, nulla voluptas

Obiigit, in gemitu pernox & per dius hæsi.

Scilicet immitti tundebas verberere tergum,

Instando assidue, & laxando frena furori,

Ne mihi vel minimum superesset temporis (cheu!)

Quo possem aterna componere membra quieti.

Ac velut: latos cum Sirius ustulat agros,

Languida flaccidulo nutant sata cuspide: sic me,

Sic exuccarunt plagæ sine more ruentes,

Ut nihil in toto iam non sit corpore la sum.

Nunc ergo tandem melior sententia stabit,
 Narrabo DOMINO, nullis ambagibus usus,
 Absque omni furo, de plano est simplice vero
 Crimina, quae DOMINO commisi plurima passim.
 Ecce autem dum verso animo, dum cogito saltim:
 Ingenua erroris confessio, fraudibus ex pers,
 Placabit DOMINUM, veniamque merebitur ultro,
 Ultro dimittis culpam absolvisque reatu. (ter.)

Ab bonitas memoranda piis, memoranda frequen-
 Omnibus, et votis nimium opportuna secundis,
 Quae freti possint multum ad versaria fata.
 Ridere, et sese fidam statione tueri!

Abstruar hoc portu, DEUS optime, maxime, sem-
 Ut vacuus cura, et vitio purgatus ab omni (per,
 Te venerer, te rite colam, te poplite adorem.
 Curvato, et merita tua nomina laude celebrem.

Sic ego: Sic DOMINUS, caelo respondit ab alto:
 Ne dubites, fili, tibi rebus in omnibus autor
 Certus ero, tibi dux oculorum luce praibo,
 Errabunda hominum ne te vestigia fallant.

At vos terrigenae, quae contradicere laudi est,
 Et vexare alios, amplexaremini utraque
 Tam raram pietatem! Et cur propellit is ultro?
 Cur vos indignos tali censeis amore?

Accipite ergo animis, atque haec mea figite dicta:
 Quan-

PSALMUS XXXVIII.

7

Quando hominum ritu tractari non voluisti,
Ut mulos & equos tractabit, & aralupatis
Contunder duris, lorisq; agitabit ahenis.

Sic est, quottidie sic vapulat impius omnis,
Iustitiam ut discat monitus, nec temnere JOV AM.
At pius omnis agit jucundum in floribus ævum
Corporis atque animi sublimis dotibus aptè.

Eja viri sancti, quos diligit ille JEHOVA,
Surgite, & ex imo mecum date jubila corde,
Eja viri insontes jam lati dicite mecum:
QVOD SUMUS, HOC DOMINI DE BONITATE
(SUMUS.

XXXVIII.

DOMINE, ô DEUS, ô miserator maxime
(noli

Ah, noli nimium frenos laxare furori.

Ah, noli nimium gladto sævire minaci,

Quamvis justa Tibi (fateor) sit causa doloris!

Namque hærent toto tua spicula corpore passim,

Immiti jaculata manu, jaculata medullas

Usque imas, adèd nervo stridente ruebant

Et tu vis iterum plagas laniare cruentas?

O quoties animo speciem considero vultus,

A

Im.